

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра клінічної лабораторної діагностики
Навчальний рік 2023/2024

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ
«Виробнича практика за спеціальністю в лабораторіях.
(частина 2 біохімічна лабораторія)»
(назва освітнього компоненту)

Нормативний освітній компонент

Форма здобуття освіти - очна

Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність 224 «Технології медичної діагностики та лікування»

Освітньо-професійна програма - «Лабораторна діагностика»

Другого (магістерського) рівня вищої освіти

Курс 1

Силабус освітнього компоненту
розглянуто на засіданні кафедри
клінічної лабораторної діагностики

Протокол від.
“29” серпня 2023 року № 1

Завідувач кафедри

О.І. _____ проф. Залюбовська
(прізвище та ініціали) (підпис)

Схвалено методичною комісією ХНМУ з
проблем терапевтичного профілю

Протокол від.
“ 30 ” серпня 2023 року № 1


Голова

(підпис) проф. Кравчун П.О.
(прізвище та ініціали)

РОЗРОБНИКИ СИЛАБУСУ:

1. Залюбовська О.І. – завідувач кафедри клінічної лабораторної діагностики, д.мед.н., професор
2. Тюпка Т.І. – професор кафедри клінічної лабораторної діагностики, д.мед.н., професор
3. Авідзба Ю.Н. – доцент кафедри клінічної лабораторної діагностики, к.ф.н., доцент.
4. Березнякова М.Є. – професор кафедри клінічної лабораторної діагностики, д.мед.н., професор.
5. Безродна А.І. – асистент кафедри клінічної лабораторної діагностики, к.біол.н.
6. Леонтєва Л.В. – асистент кафедри клінічної лабораторної діагностики, к.біол.н.

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЩО ВИКЛАДАЮТЬ ОСВІТНІЙ КОМПОНЕНТ

Прізвище, ім'я по батькові викладача	Залюбовська Ольга Іллівна Безродна Анастасія Ігорівна
Інформація про викладача	Професійні інтереси: Лабораторна медицина, вплив лікарських засобів на лабораторні показники. Профайл викладача: http://31.128.79.157:8083/user/profile.php?id=11185
Контактний тел.	057-057-725-01-91, +380679989079
E-mail:	oi.zaliubovska@knu.edu.ua
Інформація про консультації: <u>очні консультації</u> розклад: місце проведення: <u>он-лайн</u> <u>консультації</u>	вівторок з 13.00 до 15.00 четвер з 13.00 до 15.00 Університетська клініка ХНМУ, вул. Олександра Шпейєра, 4 за попередньою домовленістю, Google meet, Moodle, Zoom
Локація	 <p style="text-align: right;">вул.Олександра Шпейєра, 4</p>

ВСТУП

Силабус освітнього компонента «Виробнича практика за спеціальністю в лабораторіях. (частина 1 біохімічна лабораторія)» складений відповідно до освітньо-професійної програми (далі – ОПП) «Лабораторна діагностика» та Стандарту вищої освіти України (далі – Стандарт), другий (магістерський) рівень, галузі знань 22 “Охорона здоров'я”, спеціальності «Технології медичної діагностики та лікування»

Опис (анотація): «Виробнича практика за спеціальністю в лабораторіях. (частина 1 біохімічна лабораторія)» полягає у формуванні, закріпленні та актуалізації вмінь та навичок проведення лабораторних робіт у клініко-діагностичної та біохімічної лабораторіях лікувально-профілактичних установ.

Предметом вивчення є проведення біохімічних досліджень та трактування клініко-діагностичного значення отриманих результатів.

Міждисциплінарні зв'язки:

Пререквізити. «Клінічна оцінка лабораторних досліджень» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальності 224 «Технології медичної діагностики та лікування»

Постреквізити. «Система управління якістю лабораторних досліджень» та «Вплив ліків на лабораторні показники».

Посилання на сторінку навчальної дисципліни в MOODLE

<https://distance.knmu.edu.ua/course/view.php?id=1548>

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Метою викладання ОК «Виробнича практика за спеціальністю в лабораторіях. (частина 1 біохімічна лабораторія)» є:

Надати студентам знання щодо:

- комплектації клініко-діагностичної та біохімічної лабораторії відповідним оснащенням, реактивами, необхідною медичною документацією до стадії готовності проведення досліджень з обладнання робочого місця;
- дотримання нормативних документів, правил техніки безпеки, протипожежної безпеки, виробничої санітарії, протиепідемічного режиму, використовуючи відповідні засоби колективного та індивідуального захисту, створювати безпечні умови праці для працівників лабораторії та пацієнтів;
- організації процесу роботи в клініко-діагностичної та біохімічної лабораторії шляхом групування однотипних досліджень відповідно до методик;
- проведення кількісних розрахунків для оцінки аналізу, об'єму та якості роботи клініко-діагностичної та біохімічної лабораторії;
- проведення обробки та аналізу обліково-звітної документації;
- вирішення деонтологічних завдань, пов'язаних з проведенням лабораторних досліджень;
- контролю переліку необхідних лабораторних досліджень до кожної патології зокрема, відповідно до протоколів для забезпечення ефективності діагностики, лікування та прогнозування захворювань; здійснювати консультативний взаємозв'язок з клініцистами;
- використання результатів лабораторних досліджень для діагностики найрізноманітнішої патології, їх перебігу, прогнозування в умовах лабораторії з дотриманням безпечних умов праці згідно з кваліфікацією магістра.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Виробнича практика за спеціальністю в лабораторіях. (частина 1 біохімічна лабораторія)» є:

- надати студентам знання про основні побічні реакції, які виникають при різних захворюваннях;
- надати конкретні знання з біохімії патологічних процесів, як теоретичну основу лікування хворих і профілактики можливих ускладнень;
- вивчити основні види ускладнень, що виникають внаслідок фізико-хімічної та фармакологічної взаємодії ліків

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у ОПП та Стандарті).

1.3.1. Вивчення навчальної дисципліни забезпечує опанування студентами

компетентностей:

– **інтегральна:**

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми під час професійної діяльності в галузі лабораторної медицини та в освітньому процесі, що

передбачає застосування теоретичних засад і методів лабораторної діагностики з метою комплексної оцінки морфологічного та функціонального стану органів і систем пацієнтів; встановлювати лабораторний діагноз, проводити санітарно-гігієнічну експертизу.

– **загальні:**

Здатність проведення досліджень на відповідному рівні

– **спеціальні (фахові, предметні):**

Здатність забезпечити організацію роботи в лабораторіях різного профілю та їх структурних підрозділах, застосовувати сучасні методи роботи, впроваджувати стандарти ISO

Здатність інтерпретувати результати лабораторних досліджень в комплексі всіх показників з діагностичною, лікувальною та прогностичною метою

Здатність проводити диференційну діагностику спадкових захворювань за даними цитогенетичних, біохімічних та молекулярно-генетичних досліджень.

Здатність трактувати біохімічні процеси при патології, забезпечувати оптимальний вибір найбільш інформативних біохімічних маркерів для діагностики захворювань, аналізувати особливості перебігу хвороб та їх прогноз з урахуванням біохімічних показників

1.3.2. Вивчення навчальної дисципліни забезпечує набуття студентами наступних

програмних результатів навчання:

ПРН 1. Застосовувати професійні знання; формулювати ідеї, концепції з метою використання в роботі академічного або професійного спрямування.

ПРН 2. Знаходити рішення у професійній діяльності, мати достатню компетентність в методах самостійних досліджень, бути здатним інтерпретувати їх результати

ПРН 5. Аргументувати висновки та виявляти зв'язки між сучасними концепціями-ми в організації процесу управління на кожному етапі професійної діяльності.

ПРН 8. Надавати консультативну допомоги пов'язану з професійною діяльністю. Виконувати вимоги посадових інструкцій, самоудосконалюватись.

ПРН 13. Виконувати та використовувати методики лабораторних

досліджень для діагностики захворювань, визначення характеристики тяжкості, періоду та терміну хвороби, прогнозу, контролю за лікуванням та його результатами

ПРН 16. Виконувати точно та якісно лабораторні дослідження, удосконалювати методики їх проведення, забезпечувати якість клінічних лабораторних досліджень, достовірність і єдність результатів та навчати інших

1.3.3. Вивчення навчальної дисципліни забезпечує набуття студентами наступних **соціальний навичок (Soft skills):**

- комунікативність,
- робота в команді,
- конфлікт-менеджмент
- тайм-менеджмент,
- лідерські навички.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь, ОПП	Характеристика освітнього компонента
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 1	Галузь знань 22 Охорона здоров'я	Нормативний
Загальна кількість годин –30	Спеціальність: 224 Технології медичної діагностики та лікування	Рік підготовки (курс):
		1-й
		Семестр
		1-й
Годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи - 26	Освітній ступінь: другий (магістерський) ОПП Лабораторна діагностика	Лекції
		2 год.
		Практичні, семінарські
		2 год.
		Лабораторні
		Самостійна робота
		26 год.
Індивідуальні завдання: год.		
Вид підсумковою контролю: диференційований залік		

2.1 Опис освітнього компонента

2.2.1 Лекції

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Види лекцій
1	Установча конференція. Інструктаж щодо заповнення документації, визначення терміну проходження практики.	1	Вступна
2	Підготовка звітної документації про проходження практики	1	Лекція-бесіда
Усього годин		2	

2.2.2 Семінарські заняття

Не передбачено навчальним планом

2.2.3 Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Підготовка звітної документації про проходження практики	1	Круглий стіл	Опитування
2	Підсумкова конференція з	1	«Мозковий	Індивідуальні

ознайомленням результатами проходження практики.	3		штурм»	завдання
Усього годин	2			

2.2.4. Лабораторні заняття

Не передбачено навчальним планом

2.2.5. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кіль кіст ь годи н	Методи навчання	Форми контролю
1	Клініко-діагностичне значення визначення загального білка, альбуміна в плазмі (сироватці) крові і сечі. Інтерпретація зсувів загального білка в плазмі (сироватці) крові. Причини, що зумовлюють змінення змісту альбуміна у крові. Фактори, що зумовлюють зміни екскреції білкових фракцій з сечею. Дослідження білкового спектру плазми крові. Визначення білкових фракцій сироватки крові методом електрофорезу на плівках з ацетат целюлози та експрес-методом висолювання. Клініко-діагностичне значення дослідження протеїнограмм, інтерпретації змін вмісту окремих білкових фракцій сироватки (плазми) крові. Визначення вмісту С-реактивного білка. Визначення вмісту у крові тропініну І імунохроматографічним та імуноферментним методами. Міоглобін як маркер деструктивних змін у м'язовій системі.	4	Робота в лабораторіях,	усне опитування (індивідуальне і фронтальне); індивідуальні завдання; реферати
2	Клініко-діагностичне значення визначення залишкового азоту у сироватці крові. Клініко-діагностичне значення дослідження концентрації сечовини та креатиніну у сироватці крові та сечі. Клініко-діагностичне значення	4	Робота в лабораторіях, розповідь-пояснення, ілюстрація	усне опитування (індивідуальне і фронтальне); індивідуальні завдання;

	дослідження вмісту сечової кислоти.			
3	Клініко-діагностичне значення виявлення активності амінотрансфераз у сироватці крові. Клініко-діагностичне значення виявлення загальної активності ЛДГ, КФК та їхніх ізоферментів. Клініко-діагностичне значення дослідження активності γ -глутамілтранспептидази, лужної фосфатази у сироватці крові.	4	Робота в лабораторіях, моделювання процесів і ситуацій	усне опитування (індивідуальне і фронтальне);
4	Методи та клінічне значення дослідження вуглеводного обміну. Проведення тестів толерантності до вуглеводів. Клініко-діагностичне значення виявлення вмісту сіалових кислот та сіроглікоїдів в сироватці крові. Інтерпретація зсувів вмісту окремих вуглеводно-білкових комплексів, сіалових кислот та білкових фракцій сироватки крові при запальних процесах в організмі. Методи визначення та клінічне значення ревматоїдного фактору та антистрептолізину О. Клініко-діагностичне значення дослідження піровиноградної кислоти у крові.	4	Робота в лабораторіях, розповідь-пояснення, бесіда, ілюстрація, демонстрація, моделювання процесів і ситуацій	усне опитування (індивідуальне і фронтальне);
5	Клініко-діагностичне значення дослідження ліпопротеїнового розподілення загального холестеролу та ліпідно-білкового спектру плазми. Клініко-діагностичне значення дослідження та основні прийоми корекції функціональної активності системи «перекисне окиснення ліпідів – антиоксидантний захист організму». Клінічне значення та методи визначення основних антиоксидантних ферментів організму – каталази, супероксиддисмутази, глутатіонпероксидази.	4	Робота в лабораторіях, розповідь-пояснення, демонстрація, презентація, дискусія, моделювання процесів і ситуацій	усне опитування (індивідуальне і фронтальне); індивідуальні завдання; реферати
6	Клініко-діагностичне значення дослідження пігментного обміну. Диференційна	5	Робота в лабораторіях, розповідь-пояснення, бесіда, ілюстрація,	усне опитування (індивідуальне і фронтальне);

	діагностика та лабораторні показники при різних видах жовтяниць. Методи визначення білірубину, уробіліногену та стеркобіліну. Клініко-діагностичне значення дослідження електролітів плазми. Клініко-діагностичне значення виявлення рівня кальцію у сироватці крові. Клініко-діагностичне значення виявлення вмісту магнію в сироватці крові та еритроцитах. Клініко-діагностичне значення визначення хлорид-іонів, натрію та калію у біологічних рідинах іонселективним методом. Клініко-діагностичне значення виявлення рівня неорганічного фосфору у сироватці крові та сечі.		демонстрація, презентація, дискусія, моделювання процесів і ситуацій	індивідуальні завдання;
7	Клініко-діагностичне значення виявлення кортизолу, дегідроепіандростерон-сульфату у крові. Клініко-діагностичне значення дослідження тиреоїдних гормонів, інсуліну, С-пептиду, глікозованого гемоглобіну при ендокринопатологіях. Особливості лабораторної оцінки ендокринної функції гіпофізу.	5	Робота в лабораторіях, розповідь-пояснення, бесіда, демонстрація, дискусія, моделювання процесів і ситуацій	усне опитування (індивідуальне і фронтальне);
Разом		30		

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

3.1. Оцінювання успішності навчання здобувачів освіти здійснюється на підставі чинної «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності здобувачів освіти ХНМУ» Формою підсумкового контролю дисципліни є диференційний залік, який проводиться викладачем академічної групи на останньому занятті з дисципліни.

Допуск до ДЗ визначається у балах ПНД, а саме: min - 70, max - 120 балів. Безпосередньо ДЗ оцінюється від - 50 до - 80 балів. Оцінка з дисципліни є сума балів за поточної навчальної діяльності студентів (ПНД) та ДЗ у балах від min - 120 до max - 200 і відповідає національній шкалі та шкалі ECTS.

Критерії оцінювання теоретичних знань

Кількість питань	«5»	«4»	«3»	Усна відповідь за білетами, які включають теоретичну частину дисципліни	За кожен відповідь студент одержує від 5 до 8 балів, що відповідає:
1	8	6,5	5		

2	8	6,5	5		«5» - 8 балів; «4» - 6,5 балів; «3» - 5 балів.
3	8	6,5	5		
4	8	6,5	5		
5	8	6,5	5		
	40	32,5	25		

Критерії оцінювання практичних навичок

Кількість навичок	«5»	«4»	«3»	Відповідь за білетами практичної частини	За кожну практичну навичку студент одержує від 5 до 8 балів, що відповідає:
1	8	6,5	5		«5» - 8 балів; «4» - 6,5 балів; «3» - 5 балів.
2	8	6,5	5		
3	8	6,5	5		
4	8	6,5	5		
5	8	6,5	5		
	40	32,5	25		

Оцінювання результатів вивчення дисциплін проводиться безпосередньо під час диференційованого заліку. Оцінка з дисципліни визначається як сума балів за ПНД та іспиту або диференційованого заліку і становить min – 120 до max – 200.

Технологія оцінювання дисципліни(з «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності студентів...»).

Відповідність оцінок за 200 бальною шкалою, чотирибальною (національною) шкалою та шкалою ECTS

Оцінка за 200 бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за чотирибальною (національною) шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

3.2. Питання до дифзаліку:

1. Оптичні методи в біохімії (фотоелектроколориметрія, спектрофотометрія, флуоресцентний аналіз).
2. Електрофорез, види електрофорезу (горизонтальний, диск-електрофорез, ізоелектричне фокусування, імуноелектрофорез).
3. Хроматографія, види хроматографії (іонообмінна, тонкошарова, гель- хроматографія, афільнна, газова).
4. Принципи полярографічного і імуноферментного методів аналізу.
5. Види помилок при проведенні клініко-біохімічних досліджень.
6. Білковий коефіцієнт, клінічне значення, його визначення.
7. Залишковий азот, азотонемії, види, діагностичне значення.
8. Аміак і сечовина, порушення їх синтезу і виділення .
9. Обмін креатину і його порушення.
10. Клініко-біохімічна характеристика порушень обміну порфіринів.
11. Порушення обміну пуринових нуклеотидів, клініко-біологічні зміни при патології.
12. Біохімічні зміни при порушенні функцій гіпоталамо-гіпофізарної системи та нейрогіпофіза, їх корекція за допомогою фармпрепаратів.
13. Біохімічні зміни при гіпер-, і гіпо- функції щитовидної і парашитовидних залоз, їх клініко – лабораторна діагностика.
14. Патологія інсулярного апарату підшлункової залози, її вплив на стан обмінних процесів в організмі.
15. Гормони кори наднирників, їх роль в організмі у нормі і при патології.
16. Статеві залози, біохімічні зміни при порушенні їх функцій, корекція фармпрепаратами.

17. Водно-сольовий обмін, його значення та регуляція. Порушення водно-сольового обміну про різних патологічних станах.
18. Біологічна роль мікроелементів, їх значення у розвитку патологічних процесів.
19. Мікроелементози людини: екзо-, ендогенні, техногенні, ятрогенні.
20. Роль макроелементів у патогенезі різних захворювань.
21. Методи визначення показників водно-сольового та мінерального обміну в клініці
22. Активні форми вітамінів, що беруть участь у енергетичному обміні. Патологічні стани при їх недостатці.
23. Біохімічна роль вітамінів у процесах кровотворення. Патологічні стани при їх недостатці.
24. Патологічні стани при нестачі жиророзчинних вітамінів, їх біохімічна роль.
25. Патологічні стани при нестачі вітаміну С, та біофлавоноїдів, їх біохімічна роль.
26. Обмін вітамінів, його порушення.
27. Вітамініотерапія, її види, роль та значення при лікуванні різних патологічних станів.
28. Клітинні секреторні, індикаторні та екскреторні ферменти. Індикаторні ферменти, їх роль при діагностиці уражень.
29. Біохімічні основи виникнення ензимопатій.
30. Ізоензими, їх значення для діагностики захворювань.
31. Ензими, як лікарські засоби, механізм їх дії.
32. Процеси пероксидного окислення ліпідів у патогенезі різних захворювань, їх оцінка.
33. Порушення ліпідного обміну при жовчекам'ній хворобі.
34. Дисліпопротеїнемії, клініко-біохімічна характеристика.
35. Порушення обміну холестерину. Причини гіперхолестеринемії.
36. Ожиріння, патохімія, діагностика. Біохімічні механізми жирового переродження печінки, їх корекція.
37. Метаболічні порушення при цукровому діабеті. Біохімічні тести для оцінки цукрового діабету.
38. Біохімічні основи корекції фармпрепаратами порушень обміну вуглеводів.
39. Патохімія захворювань сполучної тканини. Мукополісахаридози, їх лабораторна діагностика.
40. Глікоgenoзи, аглікоgenoзи. Клініко-біохімічна характеристика глікоgenoзів.
41. Роль слини у неспецифічному моніторингу захворювань внутрішніх органів.
42. Методи дослідження шлункового соку для діагностики патологічних станів.
43. Роль кислотно-пептичного та мукоїдного факторів, *Helicobacter pylori* у розвитку ульцерогенних ушкоджень слизової оболонки шлунка.
44. Порушення зовнішньосекреторної функції підшлункової залози, методи оцінки метаболічних процесів при цьому. Наслідки нестачі ферментів підшлункової залози в кишці.
45. Біохімічні особливості змін при пошкодженні паренхіми та мезенхіми печінки
46. Порушення ліпідного, білкового пігментного обмінів при різних патологіях печінки.
47. Біохімічні синдроми та Функціональні проби при дослідженні процесів обміну в клітинах печінки в нормі та при патології.
48. Порушення біохімічних процесів в печінці при окремих захворюваннях, їх діагностична оцінка.
49. Зміни фізичних властивостей та біохімічного складу жовчі при хворобах печінки. Фармпрепарати, які стимулюють утворення і жовчовиділення.
50. Механізми вірусного, алкогольного та токсичного пошкодження гепатоцитів.
51. Біохімічні основи корекції порушень метаболізму у печінці фармпрепаратами.
52. Морфологічна структура серцевого м'яза, її особливості.
53. Обмін речовин у м'язовій тканині серця.
54. Серце як ендокринний орган. Кардіопептиди, їх роль.
55. Локалізація трансаміназ у тканинах, механізм реакції трансамінування, біологічне та клінічне значення цього процесу.
56. Патохімічні зміни у серцевому м'язі при інфаркті міокарда та їх оцінка.
57. Атеросклероз, біохімічні показники обміну речовин.
58. Зміни біохімічних процесів при гіпертензіях.
59. Біохімічні основи корекції фармпрепаратами порушень при патології серцево-судинної системи.

60. Хімічний склад нервової тканини; особливості хімічного складу білої та сірої речовин мозку, мієліну.
61. Особливості обміну речовин мозкової тканини. Енергетичний обмін; шляхи використання макроергічних сполук.
62. Ураження нервової системи при порушенні обміну речовин: хвороба бері- бері, фолікулярний мієлоз, пелагра. Біохімічні основи корекції за допомогою лікарських засобів.
63. Спадково-дегенеративні захворювання нервової системи. Спадкові хвороби обміну речовин з ураженням нервової системи (фенілкетонурія, мукополісахаридози, лейкодистрофії, факоматози).
64. Медіатори нервової системи, їх хімічна природа, роль, утворення і розпад. Інгібітори MAO як фармакологічні препарати.
65. Роль медіаторів у патогенезі церебральної патології і патології периферичної нервової системи. Захворювання, що пов'язані з порушенням медіаторних процесів: хвороба Паркінсона, епілепсія, шизофренія, маніакально-депресивний психоз.
66. Біохімічні механізми дії деяких психотропних лікарських засобів: нейролептики, антидепресанти, анксіолітики.
67. Біохімічні основи порушення передачі збудження у центральних та периферійних синапсах і проведення збудження по нервових волокнах.
68. Демієлізуючі хвороби нервової системи: розсіяний склероз, гострий розсіяний енцефаломієліт, лейкоенцефаліт Шильдера.
69. Хімічний склад спинномозкової рідини, її фізичні властивості. Біохімічні зміни спинномозкової рідини при деяких захворюваннях нервової системи.
70. Біохімічні показники при нейроінфекціях. Біохімічна оцінка дослідження спинномозкової рідини та крові.
71. Гематоенцефалічний бар'єр, його роль у розвитку захворювань.
72. Ензимодіагностика при деяких хворобах нервової системи.
73. Клініко-біохімічна характеристика захворювань головного мозку судинного генезу: інсульти, інфаркти. Біохімічні зміни при стресах.
74. Роль білків і їх функції у легеневій тканині.
75. Структура і обмін вуглеводів в легеневій тканині у нормі і при патологічних станах.
76. Ліпіди при легеневій патології.
77. Роль біологічно активних речовин у функціонуванні легень.
78. Метаболічні особливості зовнішньовидільної функції легень, біологічна роль сурфактанту.
79. Патохімія і клінічна біохімія запалення легень. Бронхоальвеолярний лаваж і його значення у біохімічних дослідженнях
80. Порушення у антиоксидантній системі при захворюваннях легень.
81. Вплив куріння на антиоксидантну систему легень.
82. Функціональні особливості еритроцитів.
83. Роль заліза, вітаміну B12 та фолієвої кислоти в еритропоезі.
84. Система згортання крові, характеристика основних її компонентів. Роль ендотелію судин і клітин крові в гемокоагуляції.
85. Основні форми гемостазу. Функціональна характеристика фібронектину, тромбосану, простагліну, їх роль у забезпеченні судинно-тромбоцитарний гемостазу
86. Коагуляційний гемостаз. Значення радикалів глутамінової кислоти в кальційзв'язуючих білках, вітаміну K, іонів кальцію, фібриногену, тромбіну, транслугтамілази.
87. Протизгортальна система крові, функціональна характеристика її компонентів: антиглобіну III, гепарину, лимонної кислоти.
88. Фібринолітична система крові. Функціональна характеристика її компонентів: плазміногену, його активаторів, його дисемінованого внутрішньосудинного з'єднання крові
89. Згортання крові, тромбоутворення і фібриноліз при атеросклерозі та гіпертонічній хворобі
90. Методи дослідження системи згортання крові та фібринолізу при схильності до тромбозів та ДВС.
91. Препарати крові, кровозамінники, механізм їх дії.
92. Біосинтетична та біотрансформаційна роль нирок. Роль нирок у підтримці кислотно-лужного стану організму.
93. Біохімічна характеристика ниркового кліренсу і ниркового порогу, їх діагностичне значення.
94. Клініко-біохімічні зміни при гломерулонефриті, амлоїдозі, пієлонефриті, гострій нирковій недостатності.
95. Діагностика хронічної ниркової недостатності. Діаліз та його використання у клінічній практиці.
96. Характеристика умов утворення в нирках каменів, їх хімічний склад та заходи профілактики. Біохімічні основи дії сечогінних препаратів.
97. Будова різних класів імуноглобулінів і їх значення у патогенезі захворювань.

98. Цитокини – медіатори імунної системи. Характеристика інтерлейкінів, інтерферонів, факторів некрозу пухлин, колонієстимулюючих факторів та їх значення у регуляції імунної відповіді організму.
99. Система комплементу, її роль в імунному захисті організму.
100. Біохімічні зміни при інфікуванні вірусом імунодефіциту людини.
101. Біохімічні методи діагностики СНІДу.
102. Особливості метаболізму при злоякісному рості.
103. Механізм дії канцерогенів хімічної, фізичної та біологічної природи.
104. Фактори росту, їх роль та механізм їх дії
105. Використання пухлинних маркерів для діагностики злоякісних пухлин.
- 3.3. Контрольні питання
 1. Лабораторна діагностика серцево-судинних патологій
 2. Лабораторна діагностика серцево-судинних патологій
 3. Біохімічні маркери патології підшлункової залози
 4. Біохімічні маркери патології підшлункової залози
 5. Біохімічні маркери при порушенні функції гіпофізу
 6. Біохімічні маркери при порушенні функції щитоподібної залози
 7. Біохімічні маркери при порушенні функції наднирників
 8. Біохімічні дослідження при патології статевої системи
 9. Біохімічні дослідження при пренатальній патології
 10. Біохімічні дослідження електролітного гомеостазу
 11. Біохімічні дослідження порушення кислотно-лужної рівноваги
 12. Лабораторна діагностика захворювань печінки
 13. Лабораторна діагностика захворювань печінки
 14. Біохімічні дослідження при онкопатології
 15. Біохімічні дослідження показників для діагностики коагулопатій
- 3.4. Індивідуальні завдання (затверджений на засіданні кафедри перелік з визначенням кількості балів за їх виконання, які можуть додаватись, як заохочувальні):
 1. Складання алгоритму лабораторних досліджень з урахуванням патології, що вивчається (від 1 до балів);
 2. Реферат на одну з тем практичних занять, або самостійної роботи
- 3.5. Правила оскарження оцінки

Апеляція здобувача вищої освіти щодо оцінки (кількості балів), отриманої на іспиті у ХНМУ, повинна подаватись особисто не пізніше наступного робочого дня після оголошення оцінки.

Апеляція розглядається не пізніше наступного дня після її подання у присутності студента.

Додаткове опитування здобувача вищої освіти при розгляді апеляцій не допускається.

Порядок подання і розгляду апеляції повинен бути оприлюднений та доведений до відома студента не пізніше ніж 7 днів до початку іспитів.

Ліквідація академічної заборгованості (відпрацювання).

Відпрацювання пропущених занять з будь-яких причин є обов'язковим для всіх здобувачів вищої освіти, незалежно від джерел фінансування навчання.

Заняття, що були пропущені з поважних причин відпрацьовуються безкоштовно. Відпрацювання пропущених занять впродовж одного місяця після їх пропуску, здійснюються без дозволу декана (заступника декана) та без здійснення оплати, незалежно від причин пропуску, науково-педагогічному працівнику відповідної кафедри у вільний від занять час щоденно, крім неділі. Незалежно від причин пропусків, студенти зобов'язані відпрацювати пропущені заняття до початку екзаменаційної сесії, крім випадків надання індивідуального графіку в установленому в Університеті порядку. Безкоштовному відпрацюванню підлягають усі види навчальних занять (крім консультації), на яких студент не був присутній з поважної причини;

Відпрацювання пропуску лекцій проводиться виключно шляхом підготовки до захисту (співбесіда з лектором) реферату за темою лекції. Реферат повинен мати таку структуру: титульна сторінка, план, вступ, основна частина (розділи, пункти і підпункти), висновки, список використаних джерел, додатки (за необхідності). Подання реферату здійснюється викладачу академічної групи, який перевіряє дотримання вимог до його написання та передає на розгляд завідувачу кафедри або лектору. Завідувач кафедри або лектор призначає термін захисту реферату, але не пізніше ніж один тиждень з моменту подання реферату викладачеві. За дозволом завідувача кафедри допускається підготовка реферату у електронному вигляді з наступним його захистом у загальному порядку.

Відпрацювання практичних, лабораторних, семінарських занять здійснюється черговому НПП кафедри.

Відмітка про відпрацювання заноситься НПП кафедри до журналу обліку відпрацювань пропущених занять (Ф. У-04). Позитивна оцінка про відпрацювання заноситься до журналу обліку роботи академічної групи (Ф. У-5.01.2.Б).

Відпрацювання незадовільних оцінок, отриманих здобувачем вищої освіти на навчальному занятті, є обов'язковим. Відпрацювання отриманої здобувачем вищої освіти при поточному контролі незадовільної оцінки здійснюється безкоштовно.

4. ПОЛІТИКА ДИСЦИПЛІНИ

Вимоги дисципліни.

Письмові та домашні завдання треба виконувати повністю та вчасно, якщо у здобувачів вищої освіти виникають запитання, можна звернутися до викладача особисто або за електронною поштою, яку викладач/-ка надасть на першому практичному занятті.

Під час лекційного заняття здобувачами вищої освіти рекомендовано вести конспект заняття та зберігати достатній рівень тиші. Ставити питання до лектора/-ки – це абсолютно нормально.

Практичні заняття

Активна участь під час обговорення в аудиторії, здобувачам вищої освіти мають бути готовими детально розбиратися в матеріалі, ставити запитання, висловлювати свою точку зору, дискутувати. Під час дискусії важливі:

- повага до колег,
- толерантність до інших та їхнього досвіду,
- дотримання академічної доброчесності,
- сприйнятливості та неупередженості,
- здатність не погоджуватися з думкою, але шанувати особистість опонента/-ки,
- ретельна аргументація своєї думки та сміливість змінювати свою позицію під впливом доказів,
- я-висловлювання, коли людина уникає непотрібних узагальнювань, описує свої почуття і формулює свої побажання з опорою на власні думки і емоції,
- обов'язкове знайомство з першоджерелами.

Вітається творчий підхід у різних його проявах. Від здобувачів вищої освіти очікується зацікавленість участю у міських, всеукраїнських та міжнародних конференціях, конкурсах та інших заходах з предметного профілю. Відвідування занять та поведінка.

Очікується, що здобувачі вищої освіти відвідуватимуть всі лекційні та практичні заняття. Якщо вони пропустили заняття, необхідно відпрацювати його (згідно графіку на інформаційному стенді кафедри). Здобувачам вищої освіти важливо дотримуватися правил належної поведінки в університеті. Ці правила є загальними для всіх, вони стосуються також і всього професорсько-викладацького складу та співробітників/-ць, і принципово не відрізняються від загальноприйнятих норм.

Під час занять дозволяється:

- залишати аудиторію на короткий час за потреби та за дозволом викладача;
- пити безалкогольні напої;
- фотографувати слайди презентацій;
- брати активну участь у ході заняття.

заборонено:

- їсти (за виключенням осіб, особливий медичний стан яких потребує іншого – в цьому випадку необхідне медичне підтвердження);
- палити, вживати алкогольні і навіть слабоалкогольні напої або наркотичні засоби;
- нецензурно висловлюватися або вживати слова, які ображають честь і гідність колег та професорсько-викладацького складу;
- грати в азартні ігри;
- наносити шкоду матеріально-технічній базі університету (псувати інвентар, обладнання; меблі, стіни, підлоги, засмічувати приміщення і території);
- галасувати, кричати або прослуховувати гучну музику в аудиторіях і навіть у коридорах під час занять.

Використання електронних гаджетів.

Використання електронних гаджетів є основним і потужним інформаційним джерелом до вивчення курсу, адаптивним до сучасних вимог і сприяє входженню в сучасний європейський освітній простір. Гаджети забезпечують постійний зворотній зв'язок: «викладач-здобувач вищої освіти», «здобувач вищої освіти-здобувач вищої освіти», «здобувач вищої освіти-група здобувачів вищої освіти».

Політика щодо осіб з особливими освітніми потребами.

Організація інклюзивного навчання в закладах вищої освіти здійснюється згідно з наказом ХНМУ № 203 від 22.06.2018 «Про затвердження порядку супроводу (надання допомоги) осіб з обмеженими фізичними

можливостями, громадян похилого віку, інших маломобільних груп населення під час перебування на території (в приміщеннях) ХНМУ.

Рекомендації щодо успішного складання дисципліни (активність здобувачів вищої освіти під час практичного заняття, виконання необхідного мінімуму навчальної роботи).

Протягом вивчення дисципліни здобувач вищої освіти зобов'язаний:

- систематично відвідувати практичні заняття та лекції;
- вести конспекти практичних занять;
- приймати активну участь у роботі на заняттях;
- виконувати семестрові завдання. Заохочення та стягнення.

Додаткові бали за досягнення у науковій, науково-технічній, громадській та спортивній діяльності призначаються здобувачам вищої освіти за такі досягнення в семестрі.

Техніка безпеки.

На першому занятті з курсу буде роз'яснено основні принципи охорони праці, заходи щодо попередження розповсюдження Covid-19 шляхом проведення відповідного інструктажу.

Очікується, що кожен та кожна повинні знати, де найближчий до аудиторії евакуаційний вихід, де знаходиться вогнегасник, як їм користуватися тощо.

Порядок інформування про зміни у силабусі та ін.

Силабус навчальної дисципліни оновлюється щорічно в частині всіх компонентів, крім місії (цілей) і програмних навчальних результатів.

Підставою для оновлення силабусу можуть виступати:

- ініціатива і пропозиції гаранта освітньої програми та / або викладачів дисципліни;
- ініціатива здобувачів вищої освіти шляхом звернення до гаранта освітньої програми;
- ініціатива роботодавців;
- результати оцінювання знань здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни;
- об'єктивні зміни інфраструктурного, кадрового характеру і / або інших ресурсних умов реалізації

силабусу;

- результати обов'язкового опитування здобувачів вищої освіти про враження від вивчення початкової дисципліни.

-

5. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Кафедра клінічної лабораторної діагностики підтримує нульову толерантність до плагіату. Від здобувачів вищої освіти очікується бажання постійно підвищувати власну обізнаність в академічному письмі. На перших заняттях проводитимуться інформаційні заходи щодо того, що саме вважати плагіатом та як коректно здійснювати дослідницько- науковий пошук.

6. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Клінічна біохімія: текст і кольорові ілюстрації: 7-е видання / Майкл Мерфі, Раджив Шривастава, Кевін Дінс.. // Всеукраїнське спеціалізоване видавництво «Медицина». Ліцензія: переклад Clinical Biochemistry: An Illustrated Colour Text, 7th edition публікується відповідно до договору з компанією Elsevier Мова: українська, 2024. С - Кількість сторінок: 191 (кольорові, великоформатні) ISBN: 978-617-505-965-4
2. Луньова Г.Г. Клінічна біохімія. – Магнолія, 2021. – 400 с.
3. Біохімія людини: підручник / Я.І. Гонський, Т.П. Максимчук; за ред. Я.І. Гонського. – Тернопіль: ТДМУ, 2019. – 732 с.
4. William Marshall, Marta Lapsley, Andrew Day, Kate Shipman. Clinical Chemistry. – Elsevier, 2020, - 432 p

7. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Репозитарій Харківського національного медичного університету <https://repo.knmu.edu.ua/home>
2. Наукової бібліотеки ХНМУ <https://libr.knmu.edu.ua>